

De taal van het lichaam

Ooit was de menselijke figuur een van de voornaamste onderwerpen in de beeldende kunst. Sinds het begin van deze eeuw heeft de abstractie echter een plaats opgeëist en kreeg de beeldhouwkunst door het gebruik van 'andere' materialen een nieuw gezicht. Des te verrassender is het wanneer je hedendaagse kunstenaars tegenkomt die toch de 'klassieke' figuur weer in beeld brengen.

Met het werk van Iris Sloek (1962) bruisen Esprit van vitaliteit. Zij neemt het leven in al zijn facetten tot uitgangspunt en verbeeldt dromen, verlangens, emoties en kracht. Dat alles vindt vooral zijn uitdrukking in stevige naaltes. Haar vrouwen, want die komt het meest tegen, bezitten stevige lijven die door de schilderess expressief zijn neergezet. Dat betekent concentratie op de hoofdvoornvereenvoudiging en defonnatie van het lijf. De vrouwen zijn aards; als ze staan hebben hun brede voeten voeling met de bodem om van daaruit machUge ben en voor te stuwen naar brede heupen. Ook borsten, schouders en armen zijn vol en rond. Slechts het hoofd is naar verhouding klein, waarmee het fysieke meer nadruk lijkt te krijgen dan het geestelijke. Dat zou je tenminste zeggen als je voorbij gaat aan het feit dat vorm, houding en proporties ook wat kunnen vertellen over de mentale staat van de figuren. Ik zie ze als midden in het leven staand; zelfbewuste, draagsters van oerkrachten.

Nuances

De hierbij gereproduceerde, machotige zittende vrouw verliest in zwart-wit wel wat van haar charmes. De zandkleurige toon die het beeld in tal van nuances beheerst, valt weg. De schildertrant is los, met zowel transparante als dekende partijen. Hier gaat het om ontspanning. De vrouw op de voorgrond wordt links achterhaald, waarmee de stemming een extra accent krijgt. De vogel, een vast attribuut, die boven de vrouw parmantig rondstapt, vergegenwoordigt het 'JichLe' element en ZOlook symbool kunnen lijnen voor uiteenlopende zaken als vrijheid, vruchtbaarheid en beweging. De schilderijen van Iris Sloek zijn tijdloos en verwijzen naar de Afrikaanse cultuur, voorzover die herinnert aan een Jevenswijze zonder het voorzieningenpakket waarin mensen comfort vinden. Maar zichzelf vaak kwijcraken. Er zijn ook drukere doeken, zoals dat met eenlig-

Iris Sloek: Emaa (vrouwen), te zien in Galerie Esprit, Clinge (foto Camille Schelstraete)

Figuur in beeld

gend naakt omgeven door Vreemde wezens; de vrouw lijkt echter sterk genoeg om de nachtmerrie de baas te kunnen. Niet al het werk is al voldragen. Zo vind ik een groot doek uit '89 met drie lineair opgevacte dansende figuren, inclusief een vogelachtig wezen, te weinig spanning houdend: de gestalten beheersen het vlak niet in voldoende mate om het beeld te dragen. De meer recente 'maskers' missen voor mij de helderheid die ik in veel werken als een positieve kwaliteit ervaar.

Iris Sloek komt uit een artistiek milieu. Haar grootvader maakte naam met stemmingsvolle landschappen, haar vader geeft les in de beeldende vakken. Zij heeft na de lerarenopleiding in Delft, gestudeerd aan de Academies van Rotterdam en Groningen. Je kunt zien dat ze daar met verf en vorm heeft leren omgaan, zonder zich te conformeren aan wat voor kunstscenarie dan ook. Ik denk hoogstens dat Picasso haar wel iets zegt, maar de nadruk ligt toch op haar

eigen verhaal. Daarmee maakt zij in Clinge een prima begin.

Naakten

aan ter Keurs (1938) studeerde. Aan de Academie in Den Haag, waarna hij in perioden het lesgeven combineerde met vrij werken. Zijn laatste tentoonstellingen - april vorig jaar waren ook door het vrouwelijk naakt geïnspireerd. Hij verwerkte het in sculpturen en abstracte tekeningen met veel aandacht voor ruimte, lijn, vorm en verhouding. In de tekeningen en gouaches op zijn recente tentoonstelling in Middelburg, is het vertrouwde gegeven meer herkenbaar uitgewerkt. Een bescheiden probleemstelling, meestal overtuigend gebracht. In de houtskooltekeningen onthullen lichtvlekken de (half)liggende of zittende figuren uit het schilderachtige duister. Soms is het wit vrijgelaten in de compositie, soms ook is de kneedgom verantwoordelijk voor de lichte partijen. Details zijn weggelaten en de vormen

zijn vereenvoudigd tot grote massa's, die door het zoekende tekenen toch teer ogen. Alhoewel het element vormstudie sterk meespeelt, ademt het werk ook de gouaches - toch een visie op leven: het komt als levend licht uit de donkere materie tevoorschijn, stil, ingetogen en kwetsbaar. In de gouaches slaat Ter Keurs een luchtiger toon aan, maar ook daarin omsluit de grijze en hemelsblauwe omgeving een opgehouden figuur. Die is dan aangeduid met dunne of lichte lijnen in blauw en rose. Soms vind ik iets te weinig accenten in het witte lichaam. Dan dwaalt mijn aandacht af. Vaker geniet ik van een beheerste subtiliteit. In de tekeningen stoort mij een keer een waarschijnlijk onbedoelde disharmonie tussen de enorm zware linker- en de ielge rechterarm.

Nico Out

Iris Sloek, Esprit, Clinge. Tot en met 4 augustus. 'Ingesloten in het rectoraat ter Keurs, Galerie Veurilck, Middelburg. Tot en met 11 augustus.

Drie vrouwen exposeren in Tongerlohuys

'Naakt Fruit' van Iris Slock is een van de werken die op de expositie te zien zijn.

ROOSENDAL - Stichting Int Heyderadey heeft drie vrouwelijke kunstenaars uitgenodigd voor een expositie in het Tongerlohuys. In de expositiezaal zijn van 27 augustus tot 25 september schilderijen te zien van Iris Slock, Mechteld de Sombreff en Leontien Tierolff-Hooij.

Met resolute lijnen en heldere kleuren tekent en schildert Iris Slock (Groningen) vooral vrouwenfiguren. Deze figuren zijn vitaal, aards, eerlijk en expressief in hun stevige naaktheid en nemen vrijwel het hele doek inbeslag. Slock studeerde aan de lerarenopleiding Te-hatex in Delft, de academie voor beeldende kunsten in Rotterdam en academie Minerva in Groningen. Ze exposeerde eerder in Apeldoorn, Groningen, Breda en Duitsland.

Mechteld de Sombreff noemt haar schilderijen 'herinneringen aan gebeurtenissen die niet hebben plaatsge-

vonden'. Haar werken - opgebouwd uit transparante lagen over elkaar heen - creëren een nieuwe, wonderbaarlijke realiteit, die De Sombreff een soort twilightzone noemt. Terugkerende elementen zijn het vrouwenfiguur, de satd als plattgrond van de menselijke ziel en afscheiden aankomst. De kunstenaar studeerde aan de Rietveldacademie en woont en werkt nog in Amsterdam. Haar werken waar eerder te bekijken in Amsterdam, Den Haag, Utrecht, Lissabon en Gent.

In het werk van Leontien Tierolff-Hooij speelt de mensfiguur een belangrijke rol. Toch is deze niet altijd gemakkelijk waar te nemen. Met golvendelijnen en veel rood-geel en zwart creëert zij een wereld tussen droom en werkelijkheid in. Ze studeerde aan de academie Sint Joost in Breda en woont en werkt in Middelburg. Exposities van haar werken te zien in Amsterdam, Amersfoort, Middelburg en Vlissingen.

Brabants Nieuwsblad

vrijdag 8 september 1995

Vrouwen in niemandsland

door Xan Siebelink

ROOSENDAAL - Vrolijke, bontgekleurde schilderijen en gouaches sieren de wanden van het Roosendaals Tongerlohuys. Drie vrouwen exposeren, nadat ieder een studie aan een academie in Nederland heeft afgerond, in hun geboortestad; alledrie zijn ze rond de dertig jaar oud en blijkaar zeer bewust van hun sekse, want in alle werken is de vrouw het onderwerp.

Meestal zijn ze gelsoleerd, alleen, maar zonder eenzaam te zijn. De schilderijen komen niet somber of zwaar over. Met name de frisheid van kleur en de schijnbaar luchtige benadering van het onderwerp geven de werken deze uitstraling.

Machteld de Sombreff (1964) is misschien de meeste serieuze van de drie. Haar grote schilderijen met titels als 'guerillastrijder' doen in technisch opzicht sterk denken aan het werk van Sigmar Polke en David Salle. Een fotografische realiteit wordt in transparante lagen op het doek aangebracht. In contouren wordt er een tekening overheen geschilderd. Dankzij dit effect krijgen de doeken een hallucinerende werking en worden het droomvoorstellingen - de kunstenares zelf spreekt over een soort 'twilight zone'. De schilderijen ontstaan als mogelijke herinneringen aan gebeurtenissen die niet hebben plaatsgevonden. Boeiend aan

haar onderwerpskeuze is de aandacht voor de positie van de niet-westerse vrouw. Haar verblijf in Portugal gedurende een jaar is daarbij duidelijk van belang geweest.

Opvallend is dat de kunstenaars alledrie het vermogen bezitten om hun schilderijen er 'gelakkelijk geschilderd' uit te laten zien. Geen geploeter met verf en eindeloze correcties. De vrouwen weten wat voor resultaat ze beogen en hoe ze dit moeten bereiken.

Hoogstandjes

Iris Slock (1962) schildert grote, dikke vrouwen die zich in acrobatische hoogstandjes, alleen op het doek bevinden, als in een groot Niemandsland. Frisse, heldere kleuren voor de achtergrond, zwarte contouren om de voorstelling te duiden, geven het beeld een grote mate van toegankelijkheid. Qua stijl doet haar werk onmiddellijk denken aan Picasso en Matisse. Soms is haar waardering voor deze 'groten der aarde' iets te letterlijk geciteerd. Door het verhalende karakter van de voorstelling en titels als 'Verliefd blauw' en 'Bevlinderd' lijken de schilderijen te zijn ontstaan als een illustratie van een gebeurtenis of gedachte. De wereld van Iris Slock zal zeker bij een wat groter publiek in de smaak vallen.

Wat moeilijker te 'lezen' is het sensitieve werk van Leontien Tierolff-Hooij (1955). Net als De

Sombreff lijkt zij geïnteresseerd in het schemergebied tussen illusie en werkelijkheid. Het antwoord vindt ze door abstract beeldelementen te gebruiken voor haar werk. Een schim van een hoofd doemt op in een beeld van golvende lijnen en ronde vormen. De titels spreken voor zich: 'Beelden van herinnering ontstaan uit ervaringen', 'Beelden die zijn blijven hangen', 'Jeugdmomenten waarbij droom en werkelijkheid met elkaar zijn verweven'.

Meditatie

De poetische uitstraling van haar doeken geeft een gevoel van rust en kalmte, die haast uitnodigt tot meditatie. Dat geldt ook voor de andere twee exposanten. Het schilderproces en het resultaat hiervan lijken een therapeutisch belang voor hen te hebben. Staat dit werk volledig op zichzelf of fungeren de beelden als een spiegel van de ziel van de kunstenaar om zichzelf beter te begrijpen?

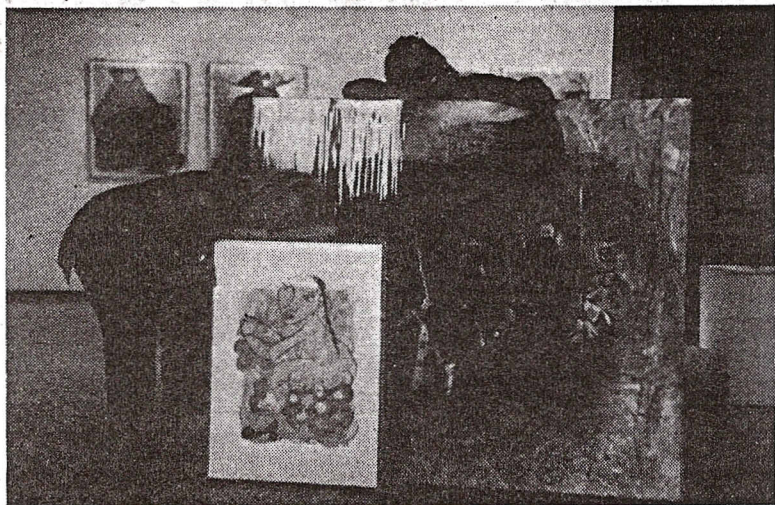
In ieder geval is de tentoonstelling aantrekkelijk voor een groot publiek. Een kwaliteit die zeker niet mag worden onderschat. Immers het streven naar erkenning door een groot publiek is voor veel kunstenaars nog altijd van het grootste belang.

Tentoonstelling: Iris Slock, Machteld de Sombreff en Leontien Tierolff-Hooij, schilderijen en gemengde technieken. Tot 25 september. Tongerlohuys, Roosendaal.

— Machteld de Sombreff, 'Guerillastrijder' (olie op linnen, 1995).

~...~ Drie vrouw~ri: e) fpos~eren
vrouwenflg uren

Iris Sloek (l) en Mechteld de Sombreff (r) waren woensdag bij de Inrichting van de expositie in het Tongerlohuys aanwezig.

ROOSENDAAAL ~ In de expositie van het Tongerlohuys wordt vanmiddag een tentoonstelling geopend van werken van drie vrouwen: Iris Sloek, Mechteld de Sombreff en Leontien Tierolf-Hooij. Hun schilderijen vanuit Groningen, Amsterdam en Middelburg naar het Brabantse Roosendaal gebracht voor een groepsexpositie, waarin het vrouwenfiguur een voorname rol speelt. Dinsdag waren twee van de drie kunstenaars, Iris Sloek en Mechteld de Sombreff, aanwezig om samen met stichting Int Heyderadey de expositie in te richten. De schilderijen zijn er tot 25 september te zien.

door Margo Verbiest

"De drie kunstenaars hebben op een of andere manier 'iets' te maken met Roosendaal", begint Marlie Angerent van stichting Int Heyderadey. Iris Sloek groeide op in Roosendaal, Mechteld de Sombreff heeft hier veel familie wonen en Leontien Tierolf-Hooij is met een Roosendaler getrouwd. Toch is dat niet de belangrijkste reden om deze kunstenaars uit te nodigen. "Het vrouwenfiguur speelt in hun werk een voorname rol", ficht Marlie de keuze toe. Oat lijkt ook de enige oliereenkomst te zijn. Sloek tekent en schildert met resolute lijnen en heldere kleuren. De Sombreff schildert transparante lagen over elkaar heen en creëert zo een nieuwe werkelijkheid, terwijl in de schilderijen van Leontien Tierolf-Hooij de mensfiguur niet altijd gemakkelijk waar te nemen is.

Kleur

In het merendeel van de schilderijen van Iris Sloek (1962) overheerst een kleur. Blauw, bruin of rose. Een ander deel is enkel en alleen in primaire kleuren geschilderd. De kunstenaar legt uit dat ze zich vaak onbewust, laat beïnvloeden doordesfeer en haar stemming. "Het moment is bepalend. Wat gaat er in me om; Op dit moment ben ik erg bezig met de verhuizing naar Itajaie. Oat zie je in deze schilderijen

terllg. De vragende blik. Wat staat me te waehten", vertelt Sloek. "En dat het vaak vrouwenfiguren zijn, komt denk ik - omdat ik zelf vrouw ben." Haar vrouwenfiguren zijn vaak vitaal, aards, oorlijk en expressief. Sloek studeerde na haar middelbare school in de lerarenopleiding in Delft, de academie vo'or beeldende kunsten in Rotterdam en de academie Minerva in Groningen, waar ze woont en werkt.

Kleurrijk is ook het werk van Mechteld de Sombreff (1964), maar heel anders van sfeer dan dat van Sloek en Tierolf-Hooij. "Mijn werk weerspiegelt hoe ik de wereld om mij heen ervaar", vertelt ze. In het Tongerlohuys is recent en minder recent werk van haar te zien, waarbij opvalt dat de laatste werken lichter en vrolijker, minder dreigend, van kleur zijn.

Transparant

De Sombreff ziet verf als een levende materie. "De verf vloeit zoals het leven stroomt; In een bepaalde richting, soms met uitspattingen die draads overal tegen ingaan. De ene keer bedekt de verf het voorafgaande, dan weer ontstaan er luchtige gaten, doorzichtig, met diepe achtergronden". Telkens komen er beelden naar de oppervlakte, als vage herinneringen in olie gedrenkt. Mijn schilderijen zijn als mogelijke herinneringen aan gebeurtenissen die niet hebben plaatsgevonden." Als je lang naar haar schilderijen kijkt, ontdek je steeds meer in de transparante lagen. Wonderlijk. In haar werk is ook de invloed van andere culturen zichtbaar. De Sombreff woont en werkt in Amsterdam, reist veel en heeft een aantal jaren in Portugal gewoond.

Leontien Tierolf-Hooij (1955) maakt met golvende lijnen en veel rood, geel en zwart een wereld tussen droom en werkelijkheid in. De mensfiguren zijn vager en niet altijd even gemakkelijk waar te nemen. De kunstenaar studeerde aan de academie St. Joost in Breda en woont en werkt in Middelburg.

De expositie in het Tongerlohuys is geopend op dinsdag tot en met zondag van twee tot vijf uur.

Haargeheim
60x 80 cm
1993
gem. techniek

Iris Slock (1962). Zij exposeert met Petra Koonstra van 12 december tot en met 16 januari 1994.

Oorspronkelijkheid

Iris Slock wil schilderen zoals Afrika danst: spontaan, direct en met gevoel.. Die keus komt voort uit de wens te zoeken naar wat in de kern menselijk is. Haar eigen angsten en verlangens herkent zij in oude Afrikaanse culturen, die puur en vitaal het aardse en het bovenaardse samensmeden. In die werelden heeft de koele zakelijkheid het nog niet gewonnen van de 'primitieve' levensdrang.

Iris Slock heeft haar talent van geen vreemde; haar grootvader kreeg bekendheid als schilder van sfeervolle landschappen en ook haar vader schildert en geeft les. Zij volgde de lerarenopleiding tekenen en studeerde daarna aan de Academie van Rotterdam en aan Academie Minerva in Groningen, waar zij sinds 1989 woont.. Juist om zich los te maken van

de daar opgedane ervaringen richt Iris zich op de cultuur van Afrika.

Meestal is het vrouwelijk model uitgangspunt; in brede lijnen zet zij de figuur neer: stevige, gedeformeerde lijven, vol van de oerkracht die in de aarde schuilt. De vrouwen zijn in gezelschap van vogels of vissen, symbolen van vrijheid en beweging. De omgeving is vaak niet nader aangeduid, maar soms suggereren enkele lijnen iets van een eenvoudig dorp. Waren haar kleuren in '91 vaak nog sober, sindsdien is het palet van Iris Slock verreed tot heldere expressieve kleuren. En bovendien breidt het repertoire aan voorstellingen zich uit tot combinaties van figuren. Die kunnen door deformaties of toevoegingen als een extra oog ook een magisch karakter krijgen. Zij lijken dan nadrukkelijk specifieke natuurkrachten te belichamen.

Haar mede-exposant is Petra Koonstra (1962), die ook woont en werkt in Groningen, waar zij aan Academie Minerva zowel de lerarenopleiding als de kunstvakopleiding

volgde. Zij maakte beelden in hout, metaal of combinaties daarvan, maar verwerkte ook zachte materialen als tule en kant in haar sculpturen. Uit grote brokken hout bouwde zij bijvoorbeeld een beeldengroep: man, vrouw en kind, inclusief meubilair uit hout en metaal; krachtig, expressief en confronterend. Zij schept ook speelse tegenstellingen door een met blauw tule bedekte salontafel te voorzien van een in metaaldraad uitgevoerd profiel van een dier. Haar beelden van de laatste tijd zijn meer elementair: met hout en papiermache vormt zij schalen of sculpturen met een sterk eenvoudige mensfiguur. De laatste, 'Blauwmens', hangt machteloos aan een constructie van twee gebogen buizen. De schalen, die in Clinge te zien zijn, doen denken aan oude culturen; het zijn dragers van herinneringen. Hun elementaire vormgeving verbindt, zo lijkt het, deze objecten met het werk van Iris Slock. Het zou een frisse, spannende tentoonstelling kunnen worden, daar in Clinge

'Zijn Droom' Iris Slock 1992

Vogels, Vrouwen, Vissen

CLINGE . Galerie Esprit. Veet telkens een aparte sfeer op te roepen. De tentoonstellingen staan kwalitatief hoog aangeschreven en van beide kanten van de landsgrens komen kunstliefhebbers steeds een bezoekje brengen.

Tot 6 december is het werk van de Italiaanse schilder Enrico Visani te zien. Schilderijen en grafiek waarbij de emotie aan de basis ligt van elk werk. In zijn werk treft men vormen aan die in de verte refereren aan de realiteit, zoals mens- en dierfiguren, met eromheen een werveling van kleur.

Van 12 december tot 17 januari exposeren Iris Slock en Perrine Koonsrra. Deze tentoonstelling is weer een confrontatie van beeldhouwkunst en schilderijen. Iris Slock is Zeeuwse, maar woont momenteel in Groningen. Van haar wordt gezegd dat haar werk drie V's bevat: Vrouwen, vogels en vissen. De figuren komen uit een schijnbaar verre cultuur. Haar inspiratie haalt ze in het alledaagse leven in Afrika. Tijdens het creatieproces draait zij ook vaak Afrikaanse muziek. Zij beeldt niet het geweldige kamkter van dit werelddeel uit,

maar de natuur, liefde en geborgenheid. Zij weet ook knap kleur en licht en de volkskunst in haar doeken te verwerken. Zij heeft een eigen beeldtaal die enkele verwantschappen heeft met de schilders Picasso, Matisse en Comille. Haar werk trekt aan en daagt uit en naagt om een discussie over agressie en strijd aan de ene, en warmte en tederheid aan de andere kant.

Petra Coehoom heeft haar opleiding genoten in Groningen en bezit daar ook haar atelier. In haar beelden gebruikt zij allerlei materialen van ijzerdraad tot en met houten blokken, maar zij prefereert het marmer. Zij maakte een aantal beelden die temidden van de natuur werden geplaatst, maar ook monumentaal werk. Zij maakte ontwerpen voor leunstoelen en leeft zich volledig uit in haar ontwerpen. Zij schroomt er ook niet voor om een schaal met vreemde vormen te maken of een zijden vaaiert te beschilderen.

Galerie Esprit in Clinge is geopend van donderdag tot maandag van 13.30 tot 17.30 uur. Ook op donderdag van 19.00 tot 21.00 uur en na afspraak.

VAN RUIM HONDERD KUNSTENAARS IN KERKEN, KASTELEN, WONINGEN EN TUINEN

Westhoek in teken van kunst

WESTERSCHOUWEN - De spanning is alweer voelbaar. Kunstenaars hangen hun werk op in kerken en kasteeltjes, drijven en do~pshuizen, paiticuliere woningen, galeries. De Kunstschouw Westerschouwen sjaat int te beginnen. Van zaterdag 14 tot en met zondag wordt werk van ruim honderd kunstenaars gepre- op 4310caties in (le Westhoek. Samen vormEm ze troute.

Door Petra van Gent

unstmanifestatie wordt or de tiende keer gehou- t bezoekers uit het hele komen ieder jaar, acht n voor het eerst", zegt w uit een klein plaatsje erse Achterhoek. "We toen in een caravan. illig stapten we in het n expositie binnen. Dat ruk. De kunstenaar ver- an alles over zijn werk. jd hadden we eigenlijk us naar kunst gekeken: iks voor ons', dachten at gesprek zijn we toen en aantal andere locaties tschouw gegaan."

combinatie van actief en gezelligheid die het "Overall waar we kwa- ten we met mensen die

laatste keer hebben we een beeldje gekocht voor onze dochter die in verwachting is."

"De Kunstschouw was indertijd een initiatief van de voormalige gemeente Westerschouwen", vertelt secretaris Fred Kiel uit Burgh-Haamstede. Het doel ervan was om de gemeente ook buiten het seizoen aantrekkelijk te houden, zowel voor eigen bewoners als bezoekers. Een ruim aanbod van kunst in een omgeving die door het lot toch al goed bedeeld is met cultureel en landschappelijk schoon." Vanaf het begin was dan ook vanzelfsprekend dat de fiets het vervoermiddel bij uitstek zou worden

om de route af te leggen. Vasthoudend, maar dit principe hield consumenten beperkt bleef tot locaties in de Kop

De Kunstschouw die zaterdag begint wordt ingebouwd. In Galerie Haamstede, Kunst, geen Kunst. In Haamstede wordt onder meer werk van Iris Slok opgehangen.

FOTO: MIEKE MANU (MIKIE)

nemen de kunstenaars en locatie staat Fred Kiel ook nog helder voor kwam"

deuren van de 43 Kunstschouwlo-

Zaterdag

WAT M
OF ON
HUIS
Bel de
Huisar
veland
Zierikz
Voor s
huisart
baar va
in het
dagen
na afsp
IN ER
LEN
Bel de
mer 11

APOTHE
Zierikz
Dam
zaterdag
uur en
zon- e
12.30 u

TAND

Spitk
10m 14
11.30-1
-11, V
11.30-1
05310

Oberbayern Kapel de Kriekelukkers. De avond wordt afgesloten met de Toendra's. Dus gezellige dansmuziek voor iedereen. De toegang is op alle dagen.

Binnenkort expo over Marinus Vergouwen

ROOSENDAAL - van 7 september tot 1 oktober a.s. wordt in het Tongerlohuys een expo gehouden over de Roosendaalse architect Marinus Vergouwen.

Vergouwen was gedurende een aantal jaren gemeenteopzichter. Daarnaast was hij directeur van een betonfabriek. Bij diverse panden in Roosendaal wordt hij genoemd als ontwerper. Zijn tot nu toe oudst bekende ontwerp betreft het pand aan de Markt 45. Vergouwen bouwde in de geest van zijn tijd, vanaf ca. 1880 tot ca. 1920. nadien werkte hij samen met de architect J. Hurks. Hij begon zijn opleiding aan de Gemeente Teekenschool van H.G. Dirckx. In 1882 verwierf hij de Prix d'Excellence aan de Koninklijke Academie te Antwerpen en zijn van hem ook meubelen en een piano als ontwerpen bekend. De expositie is een initiatief van het Comité Open Monumentendag, welk comité bij de voorbereidingen o.a. een beroep deed op de Roosendaalse bevolking.

Exposities in ziekenhuis

ROOSENDAAL - In het Franciscusziekenhuis vinden de komende weken 2 expo's plaats. Wia Bouma uit Leeuwarden exposeert schilderijen en pastels. Leerlingen van de School voor Expressie, inclusief het jeugdatelier, exposeren allerlei kunstuitingen.

ROOSENDAAL - Woensdag 23 augustus presenteert Filmclub Paradiso de Roman Pal an ski film **Death and the Maiden**.

Roman Polanski staat volop in de belangstelling; overal ten lande worden retrospectieven rond zijn werk georganiseerd. De maker van het o.a. eerder door Paradiso vertoonde Bitter Moon heeft in zijn carrière heel wat bijzondere

films gemaakt. Maandag 4 september wordt in Paradiso te Bergen op Zoom in Cinematueel zijn eerste meesterwerk: Mes in het water, vertoond. Dit is zijn overweldigende langspeeldebuut en tevens de enige film die de Pool in zijn vaderland maakte. Maar allereerst is er in Roosendaal aandacht voor Death and teh Maiden, zijn meest-

recente film.

Mensenrechten

Een Zuidamerikaans land na de val van de dictator. De radio meldt, behalve een kettingbotsing, dat President Romero een commissie heeft ingesteld die een onderzoek gaat plegen naar het overtreden van de mensenrechten tijdens de voorbije junta-

sendaal (01650-34503).

Toegang: Leden/CJP/Pas65 f 10,-. Overige bezoekers betalen f13,-.

Adverteren?

Bel: 01650-56754
of
01640-50698

Drie vrouwelijke kunstenaars in' Tongerlohuys

ROOSENDAAL - Vanaf 27 augustus (t/m 24 september) exposeren 3 vrouwelijke kunstenaars in het Tongerlohuys. De Stichting Int Heyderadey heeft Iris Slock, Mechteld de Sombreff en Leontien Tierolff-Hooij met hun schilderijen vanuit Groningen, Amsterdam en Middelburg naar Roosendaal weten te halen. Het gaat om een zgn. groeiepositie, waarin het vrouwenfiguur een belangrijke rol speelt.

Iris Slock

Met resolute lijnen en heldere kleuren tekent en schildert Iris Slock vooral vrouwenfiguren. Deze zijn vitaal, aards, eerlijk en expressief in hun stevige naaktheid, en nemen vrijwel het hele doek in beslag. Slock studeerde aan de lerarenopleiding te Delft, de Academie voor beelden kunsten en de Academie Minerva te Groningen. Eerder waren exposities van haar te zien in Nederlandse steden: Apeldoorn, Groningen, Breda en exposeerde ze in Duitsland.

Mechteld de Sombreff

Deze kunstenaar noemt haar schilderijen herinneringen aan gebeurtenissen die niet hebben plaatsgevonden. Haar werken, opgebouwd uit transparante lagen over elkaar heen, creëren een nieuwe, wonderbaarlijke realiteit, die ze een soort "twilight zone" noemt. Terugkerende elementen zijn het vrouwenfiguur, de stad (als plattegrond van de menselijke ziel) en afscheid en aankomst. Ze studeerde o.a. aan de Rietveld Academie en toonde werk in Amsterdam, Den Haag, Utrecht, Lissabon en Gent.

Leontien Tierolff-Hooij

Demensfiguur speelt een belangrijke rol in haar werk. Toch is deze niet altijd gemakkelijk waar te nemen. Met golvende lijnen en veel rood-geel en zwart creëert ze een wereld tussen droom en werkelijkheid. Ze studeerde aan de Academie St. Joost te Breda en exposeerde eerder in Middelburg, Amsterdam, Amersfoort en Vlissingen.

"Gestreepte Liefde" van Iris Slock, 60 x 80 cm., gem. techniek.

Drie vrouwen exposeren in Tongerlohuys

frissing tijdens deze
len, werd een verblijf
toch niet geaccep-
ers beloofden beter-

ling
raakten de gemoe-
eping aan de Zoom-
dat er schermutse-
. De laatste keer vie-
werden vernielingen
elijk heeft de politie
rd enkele Hagene-
ot de camping ont-

astiggefallen en on-
r een oudere man.
e B-bergen. Er werd
politie, zedat de da-
Ingehouden. Hij be-
ordt proces-verbaal
lder neemt contact
s.

-gin Wouwse Plan-
lielingen gepleegd
lr geparkeerd ston-

i de Beryldijk werd
naleerd. Toen hij -
eBii--bioes - warm
ijn gedrag, kwam er
rd uit zijn mond,
in.

)leging
ag werden enkele
jd van dertien jaar,
l buitenlandse gas-
len, getrapt en met
kele negro', de jon-
lan de geweldl; Jle-
ken, De politie van
lk neemt de zaak
onderzoekt dit na-

van 105 kilometer
r koploper bij de
'lantagebaan. De
zullen volgens de
raanslaan.

leweek zo'n kleine
<eurd. Tijdens conse-
sebaan in Heerle
assanten een per-
let overtreden van
id.

endonk werd deze
d met een golf van
)rie auto's werden
let parkeerterrein
bestond uit onder
t bescheiden, een
ttereconders, geld,
'let team adviseert

'Naakt Fruit' van Iris Slock is een van de werken die op de expositie te zien zijn.

ROOSENDAAL - Stichting Int Hey-
deradey heeft drie vrouwelijke kunste-
naars uitgenodigd voor een expositie
in het Tongerlohuys. In de expositie-
zaal zijn van 27 augustus tot 25 sep-
tember schilderijen te zien van Iris
Slock, Mechteld de Sombref en Leon-
tien Tierolff-Hooij.

Met resolute lijnen en heldere kleuren
tekent en schildert Iris Slock (Gronin-
gen) vooral vrouwenfiguren. Deze figu-
ren zijn vitaal, aards, eerlijk en expres-
sief in hun stevige naaktheid en nemen
vrijwel het hele doek in beslag. Slock
studeerde aan de Iera, renopleiding Te-
hatex in Delft, de academie voor beel-
dende kunsten in Rotterdam en academie
Minerva in Groningen. Ze expo-
seerde eerder in Apeldoorn, Gronin-
gen, Breda en Duitsland.

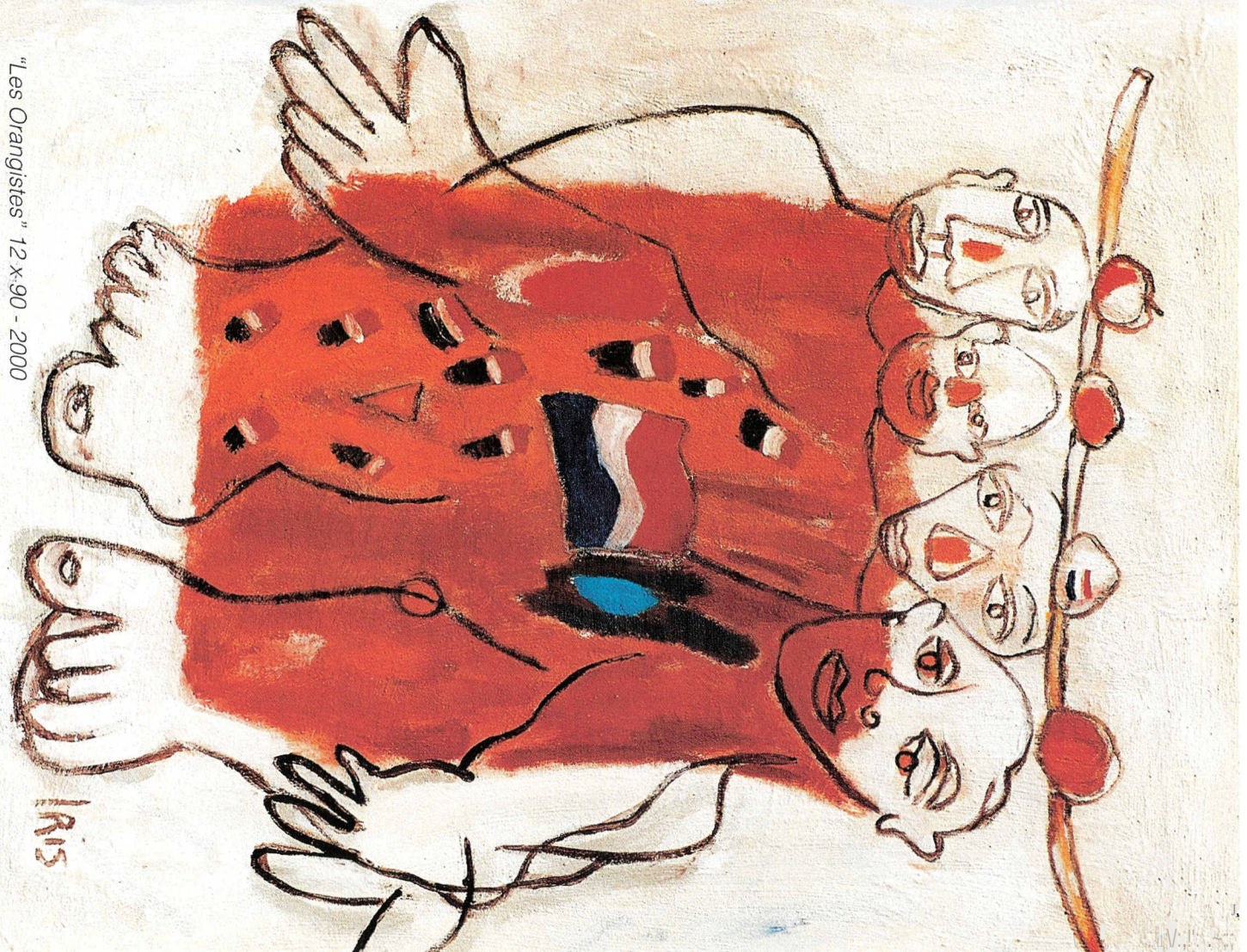
Mechteld de Sombref noemt haar
schilderijen 'herinneringen aan ge-
beurtenissen die niet hebben plaatsge-

vonden'. Haarwerken - opgebouwd uit
transparante lagen over elkaar heen -
creëren een nieuwe wonderbaarlijke
realiteit, die De Sombref een soort
twilightzone noemt. Terugkerende ele-
menten zijn het vrouwenfiguur, de satd
als plattegrond van de menselijke ziel
en afscheid en aankomst. De kunste-
nares studeerde aan de Rietveldacade-
mie en woont en werkt nog in Amster-
dam. Haar werken waar eerder te be-
kijken in Amsterdam, Den Haag,
Utrecht, Lissabon en Gent.

In het werk van Leontien Tierolff-Hooij
speelt de mensfiguur een belangrijke
rol. Toch is deze niet altijd gemakkelijk
waar te nemen. Met golvende lijnen en
veel rood-geel en zwart creëert zij een
wereld tussen droom en werkelijkheid
in. Ze studeerde aan de academie Sint
Joost in Breda en woont en werkt in
Middelburg. Exposities van haar werken
te zien in Amsterdam, Amersfoort, Mid-
delburg en Vlissingen.

Exposition du 4 août au 2 septembre 2001
Chapelle Saint Jean-Baptiste
06640 Saint-Jeannet

Vernissage le vendredi 3 août 2001 à partir de 18h30

"Les Orangistes" 12 x 90 - 2000